

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шкід. 504-060.
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 зок.
Чвертьріччя 15-00 „
Півріччя 30-00 „
Річчя 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
750 зок.

Телеф. Редакції: 229-61.
Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

9 років в'язниці за плянований атентат на волинського воєводу.

У вівторок 21. січня ц. р. відбувся перед окружним судом у Луцьку розправа проти 23-літнього Олександр Куча, якого прокуратор призначив до відповідальності за приналежність до ОУН. (Злочин державної зради ві статей 93 і 97 к. п.) та за протидержавну діяльність. Трибунал проводив виступник президента окружного суду Закарпатський, обвинувачував прок. Боричко, підс. Куча, боронив обор. д-р Ст. Шигевич зі Львова.

Акт обвинувачення закинув підсудному, що як повітовий командант ОУН у Луцьку планував атентат на волинського воєводу Г. Юзефського.

У слідстві підсудний признався, що до ОУН вступив 1933. р., щоб боротись з комунізмом, який ширився тоді між українським молоддю і який може побороти лише український націоналістичний рух. Делі підсудний заявив, що ініціатива виконати атентат на волинського воєводу пішла від Малюхи і Підгайного або від крайової ескадри ОУН. До виконання не дійшло тому, що підсудний цьому перешкодив.

На розправі відчитано зізнання неприємних свідків Підгайного і Малюхи. Ов. Райхель, який створив сторож обляжав підсудного кажучи, що Куча уже в в'язниці вернував далі акцією ОУН.

Прок. Боричко підтримував акт обвинувачення і домагався найстрогішої кари для підсудного.

Обор. д-р Шигевич підкреслював, що підсудний признався до вини і вступаючи до ОУН бажав боротьби з комунізмом. Своєю спробою ущемлював виконати атентат на воєводу Юзефського. Тому оборонське домагався для підсудного низької кари.

По резолюції прокуратора і відповіді оборонці підсудний просив за загальну кару. Трибунал засудив підс. О. Куча на приналежність до ОУН по думці ст. 97. § 1. і 93. § 1. к. п. на 9 років в'язниці і на позбавлення громадянських та публичних прав на 10 років. На основі амністійного закону трибунал обнізни йому кару до 6 років в'язниці і зачислив на рахунок кари майже два роки слідчого арешту.

Проти масового видалювання українців із Закарпаття.

„Діло“ вже повідомляло про те, що в справі видалювання українців із Закарпаття інтервеніювала у місцевих урядових чеських чиновників українська делегація в складі: д-ра Михайла Браццяка, посла Юлія Ревая і ред. Степана Ключурака. Колиж та інтервенція (середовище у крайового президента Автона Розсипала) нічого не по-

могла, делегація виїхала до Праги, щоб домагались припинення масового виселення українських емігрантів із Закарпаття у державних чинах. До хвилини, коли даємо ці рядки до друку, не маємо ще вістки, чим покінчилась інтервенція української делегації у Празі.

Димісія кабінету Ляваля.

У Франції знову кабінетова криза. — Політики не хочуть прийняти місії творити уряд

ПАРИЖ, 23. 1. ПАТ. Кабінет Ляваля зголо-

ЗАЯВА ПРЕМ. ЛЯВАЛЯ.

Після зголошення димісії кабінету прем'єр Ляваль заявив представникам преси, що не прийняв пропозиції през. Лебрену створити новий кабінет. Я не хотів влади, заявив Ляваль, на чолі уряду я стану, щоб виконати обов'язок супроти краю. Я мав великі труднощі та всеж якось їх поборював. Тепер, коли одна партія відхилила своїх представників з уряду, не можу бути в уряді. Спірація і стице порозуміння між усіма партіями було засадничою вимогою моєї діяльності. Уступаючи, прошу всіх, щоб у теперішніх обставинах давали приклад конечної рівноваги, зминої крові, і єдності.

КРИЗА УРЯДУ МУСИТЬ СКІНЧИТИСЯ ДО ПОНЕДІЛКА.

ПАРИЖ, 23. 1. ПАТ. Алас подає: З уваги на те, що през. Лебрен виїде в понеділок на похорони до Лондону кінчеє в звідкувати кабінетову кризу до того часу. Президент буде у приспівному темпі переговорувати, обмежуючись до того, що відбуде конференції з представниками обох палат та кількома визначними політиками

Арештування і присуд на прихильників Вальдемараса на Литві.

РИГА, 23. 1. ПАТ. Як подає ковельський кореспондент „Являкас Зинас“, литовська влада перевела арештування серед старшин, заміняючи у пучу Вальдемараса з червня мин. року. Цих старшин за участь у пучу звільнили були з армії, але не притягнули їх до кримінальної відповідальності. Теперішній арешт спричинений тим, що ці старшини не додержали запо-

то слова, що не будуть брати участі в політичному житті.

Той самий щоденник подає, що щойно вчора розшилась у Ковні вістка про присуд військового позовного суду, що засудив 3 учасників пучу на кару смерті, 4 на ріжні кари в'язниці, разом на 13 років з підсудних арештували.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ МЕДИКІВ

23. 1. 1936.

Касяно Почтовіца

Як скінчити війну в Африці?

Прага, січень 1936.

„Конфлікт загострюється. Саліції будуть поширені. Мир виграє“. Так писав один із жевельських кореспондентів до свого часопису у Празі ще 16. грудня м. р. Нині, при тій ситуації, яка витворилась після провалу франко-англійської мирової ситуації, ці слова стають ще актуальніші.

Конфлікт загострюється. Що воно так є, на це вивають всі ті вісти, які доїдають до нас з поля бою в Африці. Він не лише загострюється, але і загострюється. І сам Муссоліні вже ніколи не признає і рахується з тим, що війна в Африці, як і всі дотеперішні колоніальні війни, може протистити дуже довго. І не можна й подумати, щоб Муссоліні добровільно покінчив цю війну скорше, ніж дібється того, а чим аустинське на таке не певне — і для нього самого і для фашистського режиму і для Італії рівнозначне — підпримство. На це не дозволяє йому його престиж, престиж „луче, який ніколи не поминається“, на це не дозволяє йому „честь і велич старої римської імперії, відродженої у фашистській Італії“ і на це не дозволяє йому і ці, дові непереможні величчяні видатки, які вже витрачено на цю війну. А війну за волю ціну закінчити треба. Цього вимагає і престиж Ліги Націй і життєвий інтерес Англії і міжнародна позиція Франції і силляне захистний європейський мир і ті чорні змари, що знов так грізно повисли над Далеким Сходом! Домагається візії і ця т. зв. міжнародна справедливість.

Але як її скінчити? Булаж уже ріжні спроби скінчити „до добром“, аж до пропозиції відступити колонію Абіссинії і до трагічного талку англійського міністра закордонних справ включно. Не пішло! Лишається одне: примусити Італію скінчити війну, а для цього треба — ка-жуть — поширити саліції.

Саліції, це такий експеримент у міжнародній політиці. Досі не було ще нагоди їх випробувати а цей короткий досвід з ними показав, що вони не дали тих результатів, яких від них сподівалися. Вони лише скріпили завазяття „луче“ і фашистської Італії і війна ведеться далі. Отже треба їх скріпити, поширити, а тому треба на думку деяких виступити в їх орбіту той чинник, який вже стільки разів відотравляв, а деколи і вирішну роль у міжнародній політиці: нафту.

Про те, яку роль грає нині нафта і її продукти в модерній армії, не треба тут і говорити. Муссоліні навіть погрожував, що введення в життя ембарго на нафту буде виказати військовими санкціями проти Італії. Ця погроза мала бути навіть одним із найбільших переконливих аргументів для відомої франко-англійської парвської мирової пропозиції, отже слід думати, що це ембарго на нафту буде дійсно тим засобом, який таки примусить Італію закінчити акційні війни. Дехто навіть думає, що погроза Муссоліні лишиться лише погрозою, бо мовляв в п'ятидесяти державами війна не ведеться. Але з другого боку одється, що і цей відомий аналіст Сесілія залишиться тільки таким словом. Повітря літає, чи і ці нафтові саліції не скінчатимуться самим вислідом, як всі дотеперішні? Чи дасться їх перевести так, щоб їх Італія дійсно відчула? Не треба забувати, яку роль грає нині нафта і у світовій економіці і у світовій політиці. Не треба забувати, що при світовій продукції нафти сягають праці і прожиток мільйонів людей та ще капітал, який з нею продукується, то-

зять до грубих мільярдів. Для ілюстрації вистарчить тут привести таких кілька дат: за один лише місяць серпня 1935. р. вивезено в експорт у цілому світі 18,836 мільйонів сотніків нафтових дериватів. Найбільше припадає з цього на Півн. Америку 11,681 міль. сот., вітак ідуть Совіти з 1,952 міль., за ними Венесуела з 1870 міль., далі Румунія з 676 міль., Іран з 610 міль., Голландські Індії з 523 міль., Мексик з 513, Колумбія з 218 міль., Аргентина з 193 міль., Перу з 182 й т. д. З цієї цілої світової кількості добытих нафтових дериватів Італія довозила в нормальних умовах понад півтора міль. сот. річно, головна в Румунії і Півн. Америці.

І ось питання: що переможе, чи міжнародна солідарність у рамках пакту Ліги Націй чи інтерес нафтових земель? Вже нині відноситься багато голосів, які по справу розглядають дуже в дуже скептично. Дехто думає, що Італія при необхідності строгим виконуватиме нафтових санкцій, Італія їх не відчує так, щоб мусила за всяку ціну динчити війну. Завжди кажуть, що Італія вже задрала гідь нагромадила собі такі засоби нафти і нафтових продуктів, що навіть при найгіршому ембарго на нафту, вона витримає з ними ці-

лий рік. Що воно мабуть справді так, вистарчить знову для ілюстрації привести декілька дат. І так ці статистичні дат, які появилися останніми днями, виходить, що американський зв'яз нафти і до самої Італії і до італійських африканських колоній від вибуху італійсько-африканської війни падінням аріс, а саме: у серпні 1935. р. доведено до Італії і до італійських колоній в Африці нафти з Америки за 305,000 долл., у вересні вже 1,185,000 дол., а в листопаді за 1,703,000 дол. Статистика ця далі показує, що в листопаді пішло до Італії понад 28 проц. цілого американського нафтового експорту. А де Румунія, де Совіти, а де найновіші джерела нафти нафти до Італії — Альбанія? Все це вказувало, що Італія дійсно має великі засоби нафти і нафтових продуктів і тому нафтових санкцій не мусить дуже боятися. Іншими словами, хто знає, чи і ці нафтові санкції виконуватимуть своє завдання, і чи примусять Італію виключити закінчити війну в Африці.

Перед світовою дипломатією стає в цілій своїй ширині питання: щож його робити, щоб не мав правди отой женецький кореспондент, що говорить про „виражний мир“? М—м.

Адвокатське звання як станова організація.

Перед Загальними Зборами С.У.А.

В житті кожної нації мають своє значіння не тільки добровільні організації культурні, економічні і політичні, але також постійні станові організації, що займаються наладженням фахової суспільної праці: вишколенням і підготовленням молодих сил, відповідним розміщенням тих сил для доцільної праці в хосен свого громадянства й обороною прав та інтересів свого звання.

Тому розвій станових організацій стає справдішнім мірилом культури, сили і самостійності нації. До цих організацій належить наше адвокатство; в розвій, як передового суспільного стану, є у нас зв'язаний з історією життя і відродження нашої української нації.

З нагоди ювілею Союзу Українських Адвокатів у 1934 році висказав наш князь Церкви Митрополит Андрій Шептицький пам'ятні думки, що українські адвокати від самого початку нашого політичного життя виконували провідну роль в політиці та ще більше заслугою покладали зони в розвою економічного життя цілого народу, коли український адвокат був не тільки правним дорадником, але й приятелем усіх; а найважливішу роль відіграв українська пале-

стра на тернистому шляху політичних процесів, якого не можна висловити без зворушливих виказів болючого і зрешеного патріотизму...

Отсю долю і шлях українського адвоката відчув і глибоко зрозумів наш найбільший громадник. За ним повинно це зрозуміти і пам'ятати наше українське громадянство, в якому живе і далі працює український адвокат, не зважаючи на тяжке лихоліття, що його переживає, ані не ті супротивності, що їх нині ставлять адвокатській палестрі у виконуваних

КІНО МАРУСЕНЬКА. Нині ревелія! Велика сенсаційна кримінальна фільма найновішої пролуки виробні Metro-Goldwyn-Mayer на рік 1936 п. з. **ЗАМАХ У КАСИНІ.** Фільма найбільших емоцій! Електризує своєю напрутою! У голов. ролі Павло Люнас.

Заворушення еспанських студентів.

МАДРИД, 23. 1. ПАТ. Заворушення студентів усіх еспанських університетів тривають. Союз католицьких студентів вів до загального страйку, домагаючись, щоб привернули виклади

в еспанській мові в Барселоні, замість каталонської мови, покарали студентів соціалістів і усували соціалістичних ректорів університетів в Овієдо й Мадрид!

А. ГЕР.

ЦІЛУНОК.

Вона зупинилась у готелі відомого купельного міста. Вийшла над море без охоти, наче примусово. Як молода заміжня жінка робила це подорож зовсім у такому самому настрою, як дівчиною ходила на лекції чужих мов. У глибокій душі була це чужа жінка, поводитись як личить поважній, заміжній дівці, не тужила за іншим чоловіком і до власного ставилась із чемно-товариською ніжністю. І він був цим задоволенням, бо для нього родинний дім був одноосібний із спонів.

Коли зайшли до готелю наймали звичайно дві суміжні кімнати, кожна з ланчиком, з видом на море, з якого доречі мало користали. Кімнати, де мешкали, подобалися їй дуже, бо інших з інших готелів не бачила ніколи.

Сьогодні ввечір була щаслива; щаслива думкою, що збере вперше нову сукиню, на яку всі певно звернуть увагу. Вона і не подумала, що в тому самому часі про те саме мріяли й інші жінки в тому самому великопанському готелі.

Коли вони сиділи в чегалі, що легко вкривав її плечі і поправляла перед дзеркалом волосся, за нею відчинилися двері. Відомим м'яким кроком хтось підійшов звідку до неї і поклав їй цілунок на шию. Тому, що віддавна звикла вона до такої ніжності, перехилила легко голову та чемно всміхнулася. А проте уста, що торкнулись її шиї не відірвались як звичає, тільки охвинулись легко по плечат.

І саме в цій хвилині відчула, що це якийсь чужий доторк. Підстрибувала. Перед нею стояв чужий, дивився на неї задубілий, відкривши широко рот з безрадними рюхами. Він був такий адивований, що вона навіть не могла обуритись. Вона тутко закрила себе купелевим платцем, якби соромилась, що він зумів оцінити красу її плечі.

Нервовим кроком пошався він назад. Це був

дженгельмен. Хоч і не молодий, але як глянула на нього, не могла відорвати очей від його великих соковитих уст.

— Чи можете, мій пане, пояснити мені...
— Вибачте дуже, високоповажана, мені, справді сам не розумію, як це отчилось...

Нараз пригадав собі щось:

— А який це поперх?

— Якто? Другий — відповіла адивована.

— Тепер уже розумію. Ми маємо кімнати на третьому, ті самі, під вами і певні обстановка там така сама. Вийшовши сюди, був я переконаний, що це моя жінка. Так і помилюся, наблизившись до вас із цим поцілунком...

— Навіть трохи зблизившись.

— Прошу ще раз вибачення, але ви підтримали мою ілюзію самі довшу хвилину, теж помилюючись...

— Боже мій! — відповіла роздратована — ясна річ, що я була пересвідчена, що це мій чоловік.

— Ябди я знав, як маю виправдатись. Але повірте, що я не мав жодного вас обравити.

— Алеж я розумію дуже добре — і почала хвилюватись. — Найкраще забудемо зовсім про цей смішний інцидент. Це попросту так само, як лист, що попадає на не відповідну адресу. Лист у даному випадку не перечитаний.

— Щож, треба буде передати його на відповідну адресу — відповів незнайомий, трохи почервоївши, але вже тоном людини, що заволоділа собою.

Та заки він вийшов, дама не могла стриматись, щоб не спитати:

— Вибачте, чи ви вже давно жонаті?

— Пятнадцять літ, пане! — відповів трохи адивований і вклонившись вітально.

Вона сіла ще раз перед дзеркалом.

— Пятнадцять літ — прошепнула і першою перекинула фляжоник. І думала далі: „І так він і цілує. Ні, він напевне випутився переді мною неправдою. Це мусить бути якийсь старий товариш, що їздить сюди“...

Уживану одіж, білля, обузу
мужеську, жіночу, дитячу
для інвалідів, адів і сиріт

приймає

УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

З провінції висилайте поштою. У Львові ми беремо самі за писемні повідомленням.

П великого завдання: оборони права і справдівності...

Зберігаючи ті змагання оборони прав, інтересів і достоїнств адвокатського звання, що стає не тільки привним дорадником, але й громадським елементом рідного народу, здобуває наш Союз Українських Адвокатів належне значіння і повагу не тільки між своїми, але й серед адвокатських організацій інших народів.

Однак при цьому не можна поминути одного важкого недомогання нашої станової адвокатської організації, а саме, що не всі товариші, українські адвокати, є солідарні і деякі не організовані, не зважаючи на всі небезпеки, що нам загрожують. Ми мусимо бути всі разом без огляду на партії і політичні групи, бо щого ангажує від нас інтерес стану, як також який інтерес нашої нації. Та отсю справу мають розвжити і вирішити найближчі Загальні Збори Союзу Українських Адвокатів у Львові, що відбудуться дня 25 ц. м.

Др Кость Левинський.

Подзвонил. Ввійшла служниця.

— Скажіть мені, хто мешкає над нами? Вчоті мущу мати повний спокій, щоб заснути. Чи це якісь люди добре виховані?

— О, будьте зовсім спокійні, пане. Цей старший пан приїжджає сюди щороку на літо із своєю жінкою.

— Чи вона молода?

— Якби то сказати?... Має яких сорок. Дама з найліпшого товариства.

— Дякую.

Почула, що хтось наблизився майже до дверей. Але думка про ту другу старшу жінку, яку тепер цілує той так само, як перед хвилиною і — хвилювала її. „І так воно тягнеться п'ятнадцять літ“... Плечі її мимохить здремтати, плечі вже знувало.

Відчинилися двері. Тужливий вір... але не відчула доторку на своїх плечат:

— Моя дитино! як тільки мої інтереси мені дозволяють у вільній хвилині, сам дозволю собі в тому, що за мало присвячую тобі часу.

Вона замилила очі і чедала на нестощі, до яких звикла.

— Я хотів зробити тобі несподіванку і купити тобі напийник, який минулого року так тобі подобався.

— Бодай поцілуй мене — відтнула, не відвертаючи голови.

— Що? Але! Само собою...

Нахилився до неї. Уста торкнулись її плечі і ті самі хвилині відірвались від них. Її голова впила на груди і вона не поглянувши на напийник, зайшла сірим плечем.

Він поглянув на неї обентежений. Надхвася, що жінка хоче зробити йому якусь спину і ніжно поклала її.

— Моя кохана, ти щось дуже нервова. Це реакція після великоміського життя.

Вона піднесла голову і зміш у своїх поглядах на її обличчя, вкритім слезами. Мовчки взяла напийник і наклала його на себе.

Перекл. д. з.

Проти регіональної політики.

ПРОМОВА ПОС. ВОЛОДИМИРА ЦЕЛЕВИЧА, ВИГОЛОШЕНА ДНЯ 21. СІЧНЯ Ц.Р. НА БУДЖЕТОВІЙ КОМІСІЇ В ДИСКУСІЇ НАД БУДЖЕТОМ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ЗАГАЛЬНІ ЗАУВАГИ

Довгі літа політика міністерства внутрішніх справ супроти українського народу в межах Польщі йшла по лінії гальмування розвитку українського життя на всіх ділянках, при допомозі різних адміністративних заборон і перешкод. Швидко у подвійній мин. року міністерство внутрішніх справ у порозумінні з українським політичним представництвом підняло ініціативу в справі нормалізації польсько-українських відносин на просторі бувшої Галичини. Маю на думку, якщо п. міністра, тепер прем'єра М. Кошляковського. Компроміс у справі виборів до польських законодавчих установ — це один із перших етапів цієї політики. Дальші праці й заходи у справі нормалізації ведуться безупинно. До цієї останньої справи хай візьмемо будемо докинути кілька загальних зауваг і змалювати ці чужіми труднощі і перепони в терені, які спливають процес нормалізації.

ВИМОГА ОДНОЇ ПОЛІТИКИ НА ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Український нарід, як кожний інший нарід у світі, не є механічною сумою одиниць, лише окремим живим організмом, що має собі питомі духові, суспільні, господарські, національні та політичні прикмети й аспірації. Всі спроби розбити український нарід на атоми і підпорядкувати ці атоми волі державної адміністрації, є неминуто засуджені на невдачу. Влада щораз більше переконується про недоцільність того рода спроб. Український нарід змагає стихійно до того, щоб розвинути своє самостійне, політичне, культурне і господарське життя. Коли нормалізація польсько-українських відносин має бути тривкою і наїти твердий ґрунт в українському громадянстві, мусять бути закриті всі спроби розбити українського народу в межах Польщі на окремі регіональні одиниці, або іншими словами — політика влади супроти українців мусять бути одна і та сама, і на просторі був. Галичини з Лемківщиною включно, і на Волині, Поліссі, Холмщині та Підляшші.

ГРУПА ПЕВНОГО І ПОЛІТИКА ВОЛИНСЬКОГО ВОЄВОДИ

Існує на Волині політична група під назвою Українське Волинське Об'єднання (УВО) й Українська Волинська Парламентарна Репрезентація під проводом пос. Певного. Частина польської публічної опінії, частина преси, а може дехто з оп. приватних посів думает, що давні ще різниці між нами і ними, між УТР та волинськими послани, полягала виключно у тому, що вони вели політику проурядову, а ми опозиційну, і що тепер нема відстатку між ними та нами ніякої есенціональної різниці, крім може амбіції галицьких українців накидати своїм братам в Волині свою волю, свою супрематію, свої форми організації життя. Такі погляди є з ґрунту помилок. Між нами і ними є глибокі, сутні різниці. В першу чергу мушу рішуче опрокинути погляд, що УВО вирросло з волинської землі, і є виявом волі і змагань українського населення Волині. УВО покликаний до життя з волинський воєвода. Чільні діячі УВО виходять з пос. Певним дістають польське громадянство з ласки державної влади і мусять так поступати, щоб цієї ласки не втратити. Вслід за тим вони мусять бути сліпим і слухняним знаряддям у руках державної адміністрації.

При політичній оцінці діяльності УВО рішуче відповім на питання, як під їх впливом на Волині розвивається українське церковне, політичне, освітнє, шкільне, господарське і спортове життя. У відповіді на це питання обвинувачуємо перед нашою історією провідників УВО, що вони зовсім свідомо стали глибоко-патетичними українського життя. Ще можнаб аргументи їх, колиб вони старалися захопити у свої руки, підчинити своєму впливові „Просвіти“ й українські кооперативи і відсепарувати їх з впливу львівського центра. Вони зробили шось іншого — гіршого. Вони разом з адміністраційною владою ліквідували „Просвіти“ й українські кооперативи на волинській землі, підчиняючи кооперативи польським Ревізіям Союзам. Що більше, вони це робили у хвилю, коли ми поборолі у тих установах комуністичні впливи, коли ці установи перейшли в національні руки. На місце зліквідованих українських установ не дали вони українському волин-

ському громадянству найгірше нічого, бо зовсім лхним сурогатом є кільканадцять Рідних Хат, освітньо-клубових товариств, що залишаються під впливом УВО. Ми висуваємо до влади рішуче домагання, щоб про те, хто має мати політичний вплив на Волині, ми чи вони, — рішало вільно волею українське населення Волині, а не адміністраційні і поліційні влади. Ми вважаємо недопустимим в області нормалізації польсько-українських відносин, щоб адміністраційна влада обмежувала під територіальним оглядом діяльність наших установ, як „Просвіта“, „Рідна Школа“, кооператива, „Відродження“, Лути і т. п. Хай українське населення Волині, а не адміністрація, рішає про організаційні форми українського життя.

Після зліквідування на лінійно-українських землях сотні українських освітніх і господарських установ, перемикається ці землі в дані поля, На Волині витворюється аномальний відносини, яких не всіляк опажувати адміністраційна влада і група посла Певного. У народних масах, що не мають можливості організованим порядком задоволювати своїх культурних і господарських потреб і аспірацій, шириться в жахливий спосіб аналіфетизм, сектарство і авічний бандинізм. На тому підлозі витворюється сильний комуністичний рух, що у великій мірі є живилою реакцією проти теперішнього положення всіх тих земель. П. міністер внутрішніх справ стверджує у своїй промові, що у східних воєводствах комунізм робить спроби масових виступів. Влада нищить цей рух фізичною силою, переводячи на просторі волинського воєводства паціфікацію кривама наворотами.

Але комуністичного руху не можна здавити фізичними репресіями. Треба змінити почву, на якій він виростає. Лише допущення на Волині галицьких українських культурно-освітніх, господарських і руханкових товариств може позбавити комуністичний рух пригожої почвы і спонукати українське населення Волині, щоб воно перейшло до конструктивної праці для свого розвитку. Політика УВО і волинського воєводи обжиротувала на цілій лінії. Чим скорше це уряд зрозуміє і витягне з цього відповідні висновки та залишить волинську регіональну політику, тим краще для нього, тим краще для нормалізації польсько-українських відносин.

ПІДТРИМКА РУСОФІЛЬСТВА.

Донедавна адміністраційна влада всіма можливими чи радше неможливими засобами *per fas et nefas* підтримувала русофільський рух на просторі галицьких воєводств. В той спосіб влада намагалася створити фікційну існуючність на тих землях двох народів — українського і „руського“. Русофізм і їх установи признавали виникове упривілеєне становище. Адміністраційна влада забороняла основувати українські Просвіти у тих селах, де існували русофільські читальні ім. Качковського. Органи державної поліції впливали на населення у напрямку відновлення діяльності читальні Качковського, повітові відділи признавали субвенції русофільським товариствам, а влада підпомагала русофільську пресу. При самоуправних виборах форсувала влада русофілів до громадських і волосних рад і робила натиск на населення, щоб русофілів вибирали сотисами і війтами. Від половини 1935 р. припиняється за винятком Лемківщини підтримування русофільського руху в яксравних формах. Всебіки в деяких повітах старости тишком-нишком підтримують русофільський рух. Домагаємось від влади, щоб вона залишила підтримувати русофільський рух. Хай влада збереже в цій справі неутраляльність, а ми самі швидко зліквідуємо русофілізм на наших землях.

СПРАВА „НАРОДНОГО ДОМУ“.

Велика фундація українського народу „Народний Дім“ у Львові залишається від 1918 р. неупорядкована. Великим майном управляє урядовий комісар-русофіл. Він веде таку господарську тим фундаційним майном, що два великі земельні комплекси Білка і Костенів виставлено на ліквідацію, а інші маєтки цієї фундації обтяжені довгами на суму ок. 2 мільйони зол. Дальше така господарка фундаційним майном грошей повною рутною. Домагаємось упорядкувати й санувати цілу фундацію і віддати її в

руки представників українського народу на основі окремого порозуміння між урядом та представниками зорганізованого українського громадянства.

ЗА ЗМІНУ ПОЛІТИКИ НА Т.ЗВ. ЛЕМКІВЩИНІ.

На просторі т. зв. Лемківщини провадить влада специфічну політику, яка йде у трьох напрямках, а саме: в напрямку підтримання русофільського руху, у напрямку творення окремого „лемківського народу“, у напрямку заборонення українським установам вести на Лемківщині свою діяльність. Маю в руках кількадесят заборон основування українських Просвіт і Лути по селах Лемківщини. Територію Лемківщини перемінила влада у свого рода резерват, на якому можуть існувати тільки русофільські товариства. Розуміється, що така поведінка влади викликає негодування українського на-

Так охоронимо

плащ і капелюх,
але ніколи цегу!

Лице і руки хоронить

Ціни від 0.40 — 2.60

селення і мусять відкинути шкідливо на нормалізацію польсько-українських відносин. Доходить до того, що влада не допускає на Лемківщині навіть українських часописів.

Реасумуючи вище сказане, висуваємо щодо Лемківщини такі домагання:

- 1) змінити поведінку адміністраційної і шкільної влади, що торкається підтримування русофільства,
- 2) скасувати т. зв. лемківський буквар, інші лемківські підручники і привернути до всеобщих шкіл український буквар,
- 3) не ставити ніяких перешкод діяльності українських освітніх, господарських і руханкових товариств

СПРАВА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ САМОУПРАВИ.

З огляду на обмеження часу промов і на звичаїя предсідників обговорю тільки найважливіші справи і то у скороченні. Не буду обговорювати нашого засадничого становища до нового самоуправного закону з 1933 р. Представляю тільки, як виглядає реорганізація самоуправи у практиці. На українських землях переведено реорганізацію самоуправи під кутом скріплення польського стану посідання і ослаблення чи навіть усунення українців з самоуправних установ. Під тим кутом переведено вибори до міських рад, до сільських рад, до волосних рад і до повітових рад, та до всіх провідних органів місцевої самоуправи. Є численні випадки, де наслідком різних виборчих зловживань у чистоті українських громадах, польське населення має більшість у громадських радах. Зменшення стану посідання можна устійнити на основі офіційної статистики вислідів виборів в 1927 р. і 1934 р.; прим. у 1927 р. у тернопільському воєводстві у сільських громадах українці радні мали 62 прц., в 1934 р. тільки 46.9 прц. Те саме горкається у ще більшій мірі волосних і повітових рад. Проведено засаду, що чим вищий ступінь самоуправи, тим менша процентова участь українців в ухвалюючих і управляючих органах дотичної самоуправи. Дійшло до такого куріозу, що ні в одній повітовій раді на просторі галицьких воєводств українці не мають більшості. Наслідком такого стану справ є те, що українське громадянство не має можливості вибрати у дельвіському, ставиславському і тернопільському воєводствах ні одного члена воєвідської ради. Через те українське населення не має в багатьох громадах і волостях дов'ря до органів самоуправи й вважає їх чужими для себе.

Територіальна самоуправа на наших землях вимагає основної реформи. З огляду на те, що це не може статися в скорому часі, домагаємось, щоб негайно щонайменше частинно в ідентичних випадках ясного поновлення

українців: розвивати тепер існуючі громадські і волосні ради і реорганізувати нові вибори.

Ще гірше виглядає справа з управлінськими органами самоуправи. Сталася численна випадки, що навіть у громадах і волостях, яких громадська чи волосна рада є в українських руках, старости не затверджували вибраних українців-солтисів і війтів або встановили державних комісарів, або примушували раду вибирати солтисами і війтами поляків.

Треба перевести нові вибори солтисів і війтів у найбільш яскарих випадках, скасувати громадських і волосних комісарів і допустити у більшому відсотку, як це мало місце досі, українців до управлінських органів територіальної самоуправи.

ТЕРИТОРІАЛЬНА САМОУПРАВА ТА ОСВІТНО-КУЛЬТУРНІ І ГОСПОДАРСЬКІ ПОТРЕБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Є неспорядним фактом, що територіальна самоуправа в галицьких воєводствах не задоволює зовсім освітніх, культурних і господарських потреб українського населення. Волосна та ще в більшій мірі повітова самоуправа утримує закорони, захисти, освітніх і різних інструментів, які розвивають діяльність в хосен польського населення. Рівнож субвенції самоуправних фондів дістають зправила тільки польські установи. Коли навіть громадські волосні ради ухвалюють субвенції на українські цілі, то надзвірна влада не затверджує тих ухвал.

Звертаємось з проханням до уряду, щоб видано розпорядок у тому напрямку, щоб територіальна самоуправа могла давати субвенції на українські цілі, а надзвірна влада їх не заборонювала.

УКРАЇНЦІ-УРЯДОВЦІ В АДМІНІСТРАЦІЇ І В ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ САМОУПРАВІ.

Слід ствердити, що на просторі 3-х галицьких воєводств майже нема урядовців української національності, які виконували б службу чи то при воєводствах чи повітових старостах. Деяка невелика кількість урядовців українців служить в державній адміністрації у корінній Польщі. Вважаю, що відповідало би духові нормалізації, щоб тих урядовців перенесено з корінної Польщі на українську територію, щоб їх авансовано, а відтак щоб прийнято деяку кількість молодих сил української національності до служби в державну адміністрацію.

Бюровий персонал територіальної самоуправи є майже виключно польської національності. Відноситься це до волосних секретарів і до ін. службовиків, зайнятих при волостях чи при повіті. Замітно, що на курси волосних писарів не приймають кандидатів українців. Дійшло до того, що в цілому ряді повітів чисто українських нема ні одного волосного писаря української національності. Думаю, що персональний склад самоуправної бюрократії мусить підлягати радикальній зміні. Влада повинна вжити всіх заходів, щоб український елемент був репрезентований в поважному відсотку в бюровому персоналі територіальної самоуправи.

ПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

Є фактом, що самоуправні установи й органи державної адміністрації не придержуються постанов мовного закону з липня 1924 р. Маю в руках прецедентний документ. Одна волосна рада ухвалила ввести українську мову до свого урядування, згідно з постановами мовного закону. Цю постанову не затвердив повітовий староста, що більше, він видав об'явку до всіх війтів свого повіту, в якому написав, що ухвала волосної ради у справі української мови є впливом нелюдяності до його особи як старости і предсідника повітового відділу. П. староста вважає, що користування з постанови закону може бути актом нелюдяності! Свідомо не подаю повіту, де згадана подія мала місце, з огляду на те, що повітовий староста зачисляється ще до кращих старостів супроти українського населення. Мав він тільки те нещастя, що увіковічнив своє розпорядження на письмі, ідчас коли інші старости роблять точ-точ те саме устними розпорядками.

В ділянці прав української мови треба би видати такі розпорядки: устійнити термінологію „українець“, „український“, в ужитку державної і самоуправної адміністрації, ввести двомовні написи на всіх урядах і самоуправних установах і взагалі повернути українській мові належні їй права.

СПРАВА ЛІКВІДАЦІЇ БЕРЕЗИ КАРТУСЬКОЇ.

Багато різних причин промовляє за скасуванням табору в Березі Картуській. Коли хто за-

винив, хай карні суди потягнуть його до відповідальності. До Берези дістаються люди на основі поліційного донесення. Приміщення там отих людей виснажує у населення почуття кривди. З тих усіх причин виснажуємо домагання скасувати табір у Березі Картуській. Був час, де около 75 проц. інтернованих у Березі було української національності. Мушу ствердити, що наші інтервенції у п. міністра внутрішніх справ у справі звільнення з табору були в численних випадках успішні і що кількість інтернованих українців значно аменшилася і за те складаємо подяку п. міністрові. Вряді ще не усунемо лиха, яким є Береза, але значно обмежено його розміри.

СПРАВА ПОЛІТИЧНОЇ ЛЬОЯЛЬНОСТІ.

Органи державної поліції шляхом тайних розвідів відносять опінію про кожного громадянина польської держави. Ця опінія рішає дуже часто про долю громадянина. Спеціально українці мають дуже часто до діла з неслухними опініями, які доводяться наслідком того, що органи державної поліції дуже часто в упередженні відносяться до українського населення. Треба би у цій ділянці перевести реформу, щоб заінтересований мав змогу боронитися проти неслухних опіній. Скупність часу не дозволяє мені ілюструвати порушену справу численними прикладами з життя.

РЕЖИМ У КРАЮ.

З признанням мушу ствердити, що по побуді п. міністра внутрішніх справ Косицького-го у Галичині, змінилось на краще відношення

органів державної адміністрації і поліції до українського населення і до українських установ. Можна було улажувати без перешкод свято, фестивали, курси, збори, вистави і т. п. На жаль, по соймових виборах адміністрація повертає круто до давніх звичок. Щораз частіше спостерігається різні заборони і перепони, як рівнож адміністраційні карі. Слід ствердити, що чим нижчий ерархічний ступінь влади, тим більше труднощів зустрічає нормалізація польсько-українських відносин. Частина адміністрації і державної поліції захищається від впливом суттєвості ворожої українському населенню ідеології вшехполяків. Назвага польське громадянство остає під впливом ендеків і цим пояснюється ворожий підхід польського громадянства 3-ох галицьких воєводств до спроб нормалізації польсько-українських відносин. Немає жодної протипольської демонстрації у Львові, які мали місце останніми днями, становище польської львівської преси є проречистим доказом правдивості мого твердження.

Не перечу, що нормалізація польсько-українських відносин є справою трудною і не дається перевести за кілька днів. Українська Парламентарна Репрезентація робила багато у тому напрямку. Тепер черга за урядом шляхом цілого ряду розпорядків, шляхом виконання найбільш пильних наших домагань, реалізувати цю нормалізацію.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блячок Р. Ш.

З польської преси.

„Век Нови“ у ролі ментора.

„Век Нови“ адивувався: як можна було назвати „політичною тупістю“ невинний собі „короткий коментар“, у якому автор політичну діяльність посла Целевича розглядав з погляду „чесності“ автора, і як можна було хуліганством називати той коментар, у якому автор дозволив собі на „дотеп“, що, моваля, годі вірити українському політикові, „хочби він навіть на неділю одягав конфедератку на голову“. Трудна справа: раз трапився такий випадок, що один подорожник у трамваї поклав своє сусідові заборочені черевки на коліна і адивувався, коли той обурився на такий прояв доброго виховання. Цікаво тільки знати, як „Век Нови“ назвав би такий висок якоїсь української газети, коли вона при нагоді якоїсь промови видавця і редактора „Веку“ на українські теми дозволила собі нпр. на вислів: „ми, українці, мовляв, і так не повіримо панові ікс, навіть коли він аголює бороду та запустив на голові козацького оселедця“. Але ми певне почуємо, що „до чого іншого“...

Вертемося до статті „Веку Нового“ п. н. „Трохи тихіше“ (який соковитий наголовок ображеного ментора!) з 23. ц. м. тому, що признаємо льояльно, що польська вулиця, відома протипольська вулиця, думає категорично „Веків“ і в свою чергу „Веків“ підхліблюють протипольським інстинктам тієї вулиці своїми висловами на актуальні політичні теми.

„Век“ образився на закид політичної тупости, але далі оперує такими аргументами: 1) заявляючи винніми керівників УНДО не мають політичної вартості, бо „одного дня УНДО вирічеться свого голови і секретаря (так було), або раптом виріве в УНДО оновіція і перекреслить все підписане та заявлене, щоб під новою вивіскою примовати до нової конюнктури, бо і так було“; 2) польський уряд є міродайним партнером, бо дає гарантії, що дотримає того, що обіцяв, а УНДО не є таким міродайним партнером, бо „Мудрий не є Гітлером“ і УНДО, як демократична партія, є залежна від українських настроїв і 3) українські частоті не гармонізують з заявами українських послів у Варшаві і тому треба „коректур у терені“... Такі міркування вичерпують, на думку передовика „Веку“, „дуже повільно і дуже засаднику справу“.

Справа дійсно надзвичайно поважна і засаднича, але не в такій інтерпретації „Веку“: і вичого тут обурюватись на „корчемні лапки“ „Діла“, бо „Діло“ не ляється, тільки влучно характеризує такий неповажний підхід до поважних і засадничих справ.

Річ у тому, що 1) ніяка партія не деаує, не „вирікається“ свого голови й секретаря тоді, коли той голова і секретар ведуть політику добру, 2) єдиним критерієм доброї чи злої політики є її практичні висліди у ділянці покращання долі народу і 3) практичним доказом правильності примірної української політики супроти польської сторони може бути тільки і єдино життя польського режиму супроти українців та білий реформи по лінії слушних українських висловів. Едається, що це такі ясні правди, що нічого про них спорити: є річ цілком ясною, що провід партії, який ариває а попередньою тактикою і своєю новою тактикою добуває для свого народу низку поважних дійсних користей, що такий партійний провід свою позицію у відношенні громадянства і свою повагу назавні скріплює, а не ослабляє її: комуж тоді охота і який глум перекреслювати заяви і асобовання того проведу? Очевидно, що політичний провід гратить свою позицію, коли у своїй політиці потерить невдачу: так діється а політками на терені партії, а головними урядів у державі, а дипломатами у міжнародному світі, — це льогічна і безспірна аксіома.

Те саме торкається другої наведеної точки аргументів „Веку“: УНДО є демократична партія і залежить від волі своїх членів, від волі українських зорганізованих мас: але чи можна уявити собі, що ті маси зроблять „переворот“ а УНДО після того, коли вони дістали б ефективні користи а давої політики партійного проведу? Колиж автор статті а „Веку“ алодиноно стверджує, що настрої українських мас у краю не йдуть так далеко, як українські послы у своїй зашкідливості Варшаві, то це аргумент не проти українських послів, а проти польської сторони, яка не дає явних доказів, що змінилась українська дійсність у Польщі, це аргумент, що українські послы саме проявляють максимум доброї волі на крайній захід польської реформи, це аргумент проти всіх отих „Веків“, які цикають уряд проти українців і анеможливають виправити відносини, демонструючи перед українськими масами безупинно польську вулицю неприйнятності.

„Коректури у терені“ в розумінні радикальної зміни масових українських настроїв не можуть прийти через те, що УНДО чи якнебудь інша партія видасть „накази“: така зміна може прийти тільки наслідком поважних і правдивих реформ, наслідком зміни існуючої дійсності.

Розв'язали македонський національний комітет.

СОФІЯ, 23. 1. ПАТ. Розв'язали македонський національний комітет та сконфігукували його майже. Дозволяють, щоб істнували тільки такі

македонські організації, що мають культурні цілі.

НІНІ КІНО КАСІНО

„МОЯ МАЛЕНЬКА“

В гол. ролі найліпший ансамбль відецьких коміків: Лірі Гольшут, Густі Губер, Вольф Ванна, Ганс Мосер.

Першорядна віденська комедія в німецькій нові п. н.

Свята 22. січня.

ЮНЦЕРТ У САЛІ Т-ВА ІМ. М. ЛИСЕНКА.

Роківни 22. січня відзначували львівські студенти і діти, діючи гарним концертом у середу 22. січня п. р. Велику сцену Музичного Т-ва ім. М. Лисенка виводила молодь і старше громадянство буквально по березі, ба навіть у всіх переходах товпилися молоді, так, що годі було протиснутись. На свято прибув теж Пресоа, еп. Н. Будка, було теж чимало чільних світських громадян.

Концерт розпочав в год. 9.05 вечором (бо майже до 9-ої год. тягнулось висвітлювання фільми) вступним словом М. Духня, який говорив про значіння історичних подій 22. січня; він ждав, надмірний патос промови швидко поклав промови. Мужеський хор студентів „Вандуріст“ під орудою п. О. Пашеняча відспівав відому настрівну пісню „Чорна ріка“... От. Лядкевича (в гірних баритоновим соплем п. Я. Придтєвич). Обі рецитції, що їх виконали: п. З. Тарнавський — Придтєвич (Е. Маланюха) і п-на Люба Собота — Сонет (В. Кравців) і Поворот Наполеона (Пеліш) викликали бездоганно. Молоденька піаністка Марта Кравців захоплювала всіх мистецтвом грою і обирала сердечні опуски. Відгравала настрівну Поему-Легенду В. Косенка, а фінансово Ралсодію Фіс-дур — В. Варняського і бонну ралсодію ес-дур — Вранса. По 15 хвилинній перерві І. Гумелян, В. Цісик, Р. Согор, О. Березовський (три скрипки і віолончель) та В. Перфешан (піаніст) відгравли в повним успіхом довгий Кайтат е-дур — Двомака. Полонія публіку вш молодий баритон студент Я. Придтєвич, який у супроводі фортепіану відспівав дві відомі соплівні пісні М. Лисенка: „Ов, Дніпре, мій Дніпре“ і „Гетьмани, гетьмани“. Оксамітний сильний баритоновий соплівник і дискретний супровід піаністки п-и Іриди Миколевичівної викликали бурю оплесків. Концерт закінчив виступ хору „Вандуріста“, який відспівав бальору і бонну пісню „Присата Батані“ — От. Лядкевича у супроводі фортепіану.

Ця мала свята закінчилася в год. 10.45 відспіванням національного гімну.

Нагінка на українського вченого.

В польській україножерній пресі читали ми вже кількома «воротами» випадки проти відомого українського вченого географа, доцента краківського університету д-ра Володимира Кубиловича. Раз її не подобається згадка і видана ним карта України, іншим разом зорганізована демографічна виставка, а цим разом „Львівські Дявляки Народови“ цукую проти доц. Кубиловича, бо, мовляв, „драковські доцент потемні в Берліні польські спіс людосці“ (у відчині в приводе отворення демографічної вистави в Берліні).

Хто знав наукові праці д-ра В. Кубиловича, тому добре відомо, яким пасквіль об'єктивним і со-

лідним ученим в той молодий дослідник. Колиж вишкоський орган висувув проти нього велику гармату, то не тому, що kwestionує його наукові дослідження (які покриваються щодо перепису населення в Польщі з дослідями „Інституту Справ Народовосцьових“ у Варшаві, дубльованих в його органі „Справи народовосцьових“), а „за те, щоб якийсь раз переїхатись по знаменитих українцях і перестеретти перед якиминьбудь уступками для нашого народу.“

Щож? Вишкоськи не булиб собою, якби перестали цукувати проти мешкоствей у Польщі а українців зокрема...

Перед похоронами Юрія V.

ЗАКОРДОННІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ.

ЛОНДОН, 23. 1. ПАТ. У похоронах короля Юрія V братнє участь дуже багато закордонних репрезентацій. Прийдуть такі монархи: бельгійський, данський, норвезький і румунський. Швеція буде репрезентувати престолонаслідник ки: Густав Адольф, Югославію князь регент Павло, Грецію престолонаслідник ки. Павло, Францію репрезентуватимуть през. Лебрен, марш. Петен і міністер закордонних справ, Чехословаччину през. Бенеш, Німеччину міністер закордонних справ фон Нойрат і по одному представникові всіх трьох родів зброї. Австрію репрезентуватиме мабуть віцеканцлер кн. Штаремберг, Зл. Держави Норіан Дейвіс, як спеціальний амбасадор през. Рузвельта, Португалію мін. закорд. справ Монтеїра, Мадярщину мін. закорд. справ Кани, Фінляндію марш. Маннергейм.

ПЕРШІ ДЕРЖАВНІ ЧИННОСТІ НОВОГО КОРОЛЯ.

ЛОНДОН, 23. 1. ПАТ. Коли закінчатся похорони святого короля Юрія V, новий король Едвард VIII цьогож дня у вівторок 28. січня в год. 10 ввечорі виголосить до радя промову до народу.

Першим актом нового короля було те, що він помишував маняке, обвиняка жінок, капітана Мортімера, якого засудили на смерть і мали стратити. Король заміню йому кару смерті на кару до смертної в'язниці.

БІЛЯ ТРУНИ БАТЬКА.

ЛОНДОН, 23. 1. ПАТ. Вернувшись до Сенд-рінгтем король Едвард VIII у товаристві кн. Глайчестеру пішов через темний парк до церкви, де був біля труни з тілом батька яких дві години. Пізніше вернувся до палати.

Негус відобрав расові Десті команду.

РАС ГАЙЛЮ ЖИЕ.

АДІС-АБЕБА, 23. 1. ПАТ. Тому, що італійці поширюють вістки, нібито раса Гайлю струїли та він помер, абіссинський уряд дозволив закордонним журналістам відвідати цю частину царської палати, де від 3 літ живе під надзором рас Гайлю. Журналісти бачили расу Гайлю на власні очі та говорили з ним. Рас Гайлю був зодягнений у военний бурнус зі стрільбою на рамені. Він завіз журналістам, що почуватись добре і терпить тільки на ревматизм, зі своєї долі задоволений і вдячний негусові, якого тепер уважає своїм приятелем. Раса Гайлю стережуть від часу заворушень в 1932 р. у провінції Голдям, де він був губернатором.

ДИМІСІЯ РАСА ДЕСТИ.

АСМАРА, 23. 1. ПАТ. Кружляють тут поговори, що у висліді неадачі раса Десту усунули з команди, та що його армію передали під приказ Вегіба Паші. Говорять, що це зробило велике враження на абіссинські війська на північній фронті та може вплинути на зміну у ході операцій на тому фронті.

Нагас Паша відмовився творити кабінет.

КАІРО, 23. 1. ПАТ. Вчора ввечорі, після наради провідників партії Вафду, Нагас Паша відмовився прийняти місію створити кабінет. Як говорять, король Фуад хоче натиснути на Нагаса Пашу, щоб він відкликів своє рішення.

На вчорашньому засіданні управи партії

Заворушення сирійських націоналістів.

ПАРИЖ, 23. 1. ПАТ. Агас повідомляє з Бейруту, що сирійські націоналісти організували сітку народних домів імені померлого провідника націоналістів Гейяу та поширюють зоробовні відомки. У Дамаску студенти зробили з приводу заслання провідника націоналістів Факра Баруді, бурхливі демонстрації, викликали

страйк в електричній та опалили два трамваї. Інтервеніювала поліція і військо. Дві особи збиті, яких 40 поліцаїв і жандармів ранили.

В Алеппо арештували 140 націоналістичних агітаторів. Учора в Дамаску, Алеппо і Бейруті був спокій. Отрайкарям-студентам загрожувало, що викинуть їх з університету.

МІСЬКІ ТЕАТРИ У ЛЬВОВІ НА П'ЯТНИЦЮ 24. СІЧНЯ

Великий Театр

Нині в год. 8-й

„Майор Варвара“

комедія Г. Б. Шова.

Театр Різноманітностей

Нині в год. 8-й

„ВІЯЛЬЦЕ ЛЕДІ ВІНДЕРМІР“.

Виступ ІРИНИ СОЛЬСЬКОЇ як мрс. Ерлен

ТРАНСПОРТИ ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК.

ПАРИЖ, 23. 1. ПАТ. Аг. Агас повідомляє з Порт Саїду: Вчора пристанею Саїд переїхали з Неаполя до Масиви такі італійські кораблі: „Льомбардія“ з 4 тис. воєнів, „Прінсіпеса Мессіна“ з 2.800 воєнів, „Поленцо“ та „Батерфлай“ з воєнним матеріалом і шпитальний корабель „Тевеєс“ з 250 особами санітарного персоналу.

ВИКРИЛИ ЗАМАХ НА ВІЩЕКРОЛЯ ІНДІЇ ТА ГАНДІЯ.

Індійська поліція викрила комуністичну змову з осядком у Калькуті. Комуністи планували замах на визначних англійців і індійців, м. н. на віщекороля Індії, на багатьох англійських службовців і на Ганді. Комуністи мали власну радіостанцію.

БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

8. II. 1936

САЛІ ПОЧТОВЦІВ

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ УНДО.

В середу 22. січня в домі УНДО вітались в год. 6-й вечором наші поважні громадяни і члени партії, між якими бачили ми през. д-ра К. Левинського, сен. Ю. Павликовського та ін. Святе відкрив заступник голови УНДО о. полк. Л. Куницький і запросив ред. З. Пеленського, який виголосив обширний, продуманий реферат на тему великих роковин. „22. Січня (говорив реферат) в в ментальності політичного аргоного українства нині вже не тільки одним суцільним поняттям. Не ділі, на висіт цього поняття складаються два різні акти: дія 22. I. 1918. проголошення у Києві самостійності Української Держави (IV. Універсал) і дія 22. I. 1919. проголошення у Києві державної соборності всіх українських земель. Істотної політичної ваги цих обох актів не можна зрозуміти якслід, якщо собі не ознайомити історичного тла, на якому ці два акти треба розглядати. Сучасне українське покоління в глибоко свідоме; воно піддає політичні події революційно-вибуховим рокам безопашній критики. І ця критика в слушна та оправдана; вона є навіть дуже потрібна. Проте критикам наших днів, викривляюча я аналіз всіх наших політичних помилок цих великих днів не може аменшити істотної ваги подвійної дати 22. січня. Не те наразі важне, що тимчасом наша нац. політична програма, закладена в обох актах 22. січня, не реалізувалася. Беззастовно важніше є, було і цих днях поставлення тієї програми. Ї оформування в площині ідей.

Крім того сучасне українство не повинно забувати, що після століть українського політичного відступу й відборони, цими двома актами 22. січня українство перейшло на всіх своїх землях і у всіх площинах життя до контрасти, до великої історичної контрреволюції. Висловлюється вона особливо в акті 22. I. 1919., отже в акті проголошення нашої державної соборності. Ці обидва акти в виклоном наскрізь динамічного, навіть революційного підходу українства, яке через нову реалізацію цих обох актів прямує

до основної перебудови усіх відносин на Сході Європи.

Свято в УНДО закінчилось відспіванням національного гімну.

СВЯТО СОБОРНОСТІ У ЛЬВІВСЬКОМУ ЛУЖІ.

Львівський „Луг“, що традиційно святкує щороку день 22. січня, визначивши його своїм організаційним святом, відсвяткував у середу 22. н. м. роковини цього дня, як міг найкраще. Свято складалося з двох частин, а прибули на нього крім львівських лутовичок і лутовиків з односторонь ще й представники Української Парла. Репрезентації, УНДО, преси і гурти громадян.

Офіційну частину свята почав віт лугівних чет, що його відібрали на великий салі „Лугу“ д-р Дашкевич. Після цього чет. Мажак відчитав Універсал, а д-р Дашкевич виголосив привабливу промову, відміткуючи значіння цього свята та зв'язкаючи Лугове Брацтво до праці над реаліза-

цією Ідеалів Універсалу. Цю частину закінчило врочисте прийняття нових членів „Лугу“ та гімн „Ой, у Лузі“, що його лугові чети (160 осіб) відспівали на „поєір“.

Після того йшла концертна частина свята. На ній відомілися виступи лугового хору, що від дир. проф. Юхимина відспівав у супроводі оркестри „Враїно-Мати“ Степелка, „Слава, слава, отамане“ Гайворонського та впахану нар. пісень Кошиця. Між поодинокими виступами хор виголосив святочну промову про 22. січня проф. В. Пачовський а лутовичка М. Дідуріана й лутовик Теркек відспівували дві поеми (М. Матіша Мельнича „Батурин“ і „22. січня“ В. Пачовського). Свято закінчилось над гімн.

На святі панувала щира атмосфера, можлива тільки у такій організації, як „Луг“, де голова і члени Т-ва — це майже одні родини, оповна добровільністю своєю організацію та за якими-кращу її працю

(а).

Смерть арештованого В. Герети і вияснення агенції „Всхуд“.

Перед двома тижнями помер студент Володимир Герета, якого арештувала поліція ще з весною минулого року. Тіло покійного видала жінка родини, яка похоронила його в Козовій. Агенція „Всхуд“ повідомляє: „Володимир Герета помер у загальному шпиталі у Львові, а не у в'язниці. Герета студіював на курсі абітурієнтів Річної Школи і не був студентом експортної академії. Поліція арештувала його 6 червня 1935 р. під замітом зорганізованого вбивства Марії Ковалюк і студента Михайла Когача 22. квітня 1935 року. Крім того Герети за-

кидали навіть не вбивство студента Юліана Дмитерка. Герета пострілявся в ногу розбираючи зброю, яка була призначена до атентату. Герета довгий час скривався і лікував рану, яка не гоїлася. Тому, що Герета вже давніше нездужав на сухоту, рана призвела до розвитку сухот. Після арештування Герету відставили до в'язничного шпиталю, де ним опікувалися три в'язничні лікарі. Означе тому, що недуга сухот збільшувалась, Герету перевезли до шпиталю, де він помер“.

Страшне безробіття у Польщі.

Гостра критика суспільних убезпечень.

У середу 22 січня н. р. соймова бюджетова комісія рахила над бюджетом міністерства суспільної опіки. Довшу промову виголосив міністер суспільної опіки Янцолт. Згадав, що хоч президент бюджету зменшує доплати на забезпечення безробітним на 14.5 міль. зол., безробітні дістануть долі підмоги. Справа кредити фонду праці зменшено ві 127 міль. зол. до 95 мільонів зол., але планова політика уряду доведе в найближчому часі до оживлення господарського життя. Головні причини зросту безробіття такі: занепад хліборобства, слабкий розвиток господарського життя, постійний приріст щороку 400.000 осіб здатних до праці; припинення еміграції. Все це довело до того, що хоч від половини 1933 р. число знятних робітників у промислі збільшилось, одночасно

зростає теж число безробітних. Описав міністер обговорив справу задержаних складок, обниження висоти складок, емеритальне убезпечення у мовних робітників та їх реформу. Звергив референт пос. Томашкевич обговорив зріст безробіття у Польщі, де понад 1.400.000 осіб шукає праці. Пос. д-р Крижницький виголосив реферат про здоровий стан, кажучи, що в 1934 р. у Польщі було 11.434 лікарів, себто один лікар припадає на 3.000 осіб. Промовець домагався, щоб уряд предложив проєкти законів: проти сухот, проти венеричних недуг і психіатричного закону. В дискусії над бюджетом промовляло багато послів і тому дискусія затягувалась до пізньої ночі. Посли гостро критикували величезні тягари суспільних убезпечень і домага-

НОВИНКИ.

— Управа Львівських Телефонів повідомляє П. Т. Абонентів, що офіційний Список Абонентів вже надрукований і буде доручений П. Т. Абонентам доперва від 1. лютого 1936.

— Просимо В. П. Пань прикрашувати свої великі вечірні тодішні ашшини ручної роботи квітами. Салон Мод „Мак“, Львів, Чернецького 10, тел. 295-54. 1-2

— А. Дуфанець, Кравецька робітня, виконує по знижених цінах мужеську гардеробу з матеріалів власника і поручених. Львів, Пасажа Міколая. Тел. 287-41. 10-10

— Футра, всякого рода, найвибаганіші, по-лучає Юліан Глашівський. пл. Калітульня 3. І. п. Телефон 254-46. 10 97-?

— Найсміливіші і найдешевші вудження поручає Центросоюз. Крамничі: 1) Ринок 2, 2) Дичківська 50, 3) На Байках рік Гаубокрі, 4) Жовківська 175. 24-15

— Дискусійний вечір на тему „Драгонізм і суспільність“ відбудеться 25. січня н. р. в год. 18. у салі „Української Бесіди“ (вул. Рутівського 22). Дискусію започаткують Ви. оп. д-р К. Кoberський і д-р К. Чехович. Цей вечір улаштовує Т-во Письменників і Журналістів ім. І. Франка у Львові.

— Дві мистецькі вистави. У залах польського Т-ва прихильників мистецтва і Союзу мистецтвистів у Львові (будинок Промислового музею при вул. Дідушицьких) улашковано виставу „РИТУ“, організації мистів графіків, що дає найновіші праці польських графіків. Одночасно улашковано посмертну виставу праць маляра Станіслава Новковського.

— Державне видавництво шкільних книжок перетягнеться з Варшави до Львова з днем 1. квітня н. р. Коли взяти на увагу, що недавнє перене-

сення цього видавництва зі Львова до Варшави коштувало коло 100 тисяч зол., а з Варшави до Львова коштуватиме коло 150 тисяч, то державний скарб вискнує чверть мільона зол. а болото-Польська преса стверджує, що видавництво шкільних книжок перенесено зі Львова тільки для одного державного достойника, який іменованний директором цього видавництва, не хотів покинути свого мешкання у Варшаві. Минуло півтора року і заважали інші аргументи, задля яких видавництво перекидають назад до Львова.

— Два мільйони коштували вибори. Міністерство внутрішніх справ обчислило кошти останніх виборів до сойму і сенату. Кошти дали суму 2 мільйони зол. В порівнянні з попередніми виборами ці кошти значно зменшилися, головню завдяки механічним приладам до укладання виборчих списків.

— Арештували комуністів. Львівська поліція попала на сліди комуністичної організації, що від довшого часу веде свою роботу на терені міста. Арештовано Ад. Гутермана, Пінкаса Лінга, Як. Катера, Йосифа Саву і Михайла Небога, що будучи ремісниками, належали до КПЗУ.

— Продавав маргарину за масло. Арештовано Хайна Льохмана, купця з Любичі Корол. пов. Радзівська, що продавав кількадесят кг. „десертового“ масла, яке складалося з маргарину, переробленого з кефісним маслом.

— Будова шийд на кредит. Головна дирекція державних лісів уполномочила дирекції державних лісів продавати самоврадом установам на кредит дерево на будову шийд. При відборі будівельного матеріалу слід заплатити 10—20 проц. ціни, решту розкладається на п'ять рівних рат. Дирекції лісів можуть скредитувати на рахунок полотків, що належаться від адміністрації лісів.

— Облаури людей. Перед дентистичним заведенням д-ра Мора при вул. Подлевського у Львові збавалося вчора повеох сто осіб і особували

ТРИ ЯПОНСЬКІ КРУЖЛЯКИ У КИТАЙСЬКІЙ ПРИСТАНІ.

ПАРИЖ, 23. 1. ПАТ. До пристані в Святий причалив кружляк „Джубарі“, висланий з А-мою, тому що китайці вбили японського старшину. Вбивство виконано в ханліні, як старшина виходив із поліційної стениці. Японський консул вислав до китайської влади гострий протест. Тепер у сватівській пристані є на якорі три японські кружляки.

НЕМА КАНДИДАТА НА ПРЕМ'ЄРА

ПАРИЖ, 23. 1. ПАТ. Після того, як Ерік відмовився створити кабінет, президент Лаврен прийняв рішення на відданій Дельбоса, представника радикальної групи в парламенті. Іван Дельбо не триняв місця створити кабінет.

АБІСИНЦІ ЗІСТРІЛИЛИ ТРИ ЛІТАКИ.

Абісінські джерела повідомляють, що абісінці зістрілили три італійські літаки підчас бомбардування в провінції Валькайт.

дістатися до середини, щоб говорити з д-ром Мором. Юрба росла щораз більше, аж полив мусіла робити порядок. Показалося, що у бруківній газетці „Гонец Вечорни“ появилася анонс, збито д-р Мор дасть працю шоферам, візникам, дозорцям і взагалі безробітним. Анонс був фальшивий і хтось подав його на збитки лікарів та цілій масі безробітних. Тепер д-р Мор хоче викрити, хто це зробив.

— Краєва хроніка. В Ожидові пов. Золочівський Воляник орудував так необережно пістолетом, що постріляв у груди Сєня Яшкова, якого привезли до золочівського шпиталю. Два ученики промислової школи в Тернополі, 15-літній Тадей Фаліньський і його товариш Ів. Федорович, пішли у світ за очі, залишивши повідомлення, що не мають охоти до науки. Перед кількома днями шєз із Тернополя 16-літній Мих. Курочка, родом із Дарахова, ученик 1 кл. державної гімназії. — Господаря з Ляшок Мурованих, Володимира Брика за вбивство глухонімого Галія засуджено на 2 роки в'язниці. — В селі Воютічах пов. Самбір застрілено 27-літнього Василя Мельника. Під закидом цього злочинного арештовано Ів. Буца і Михайла Боголю. — В Дитківцях пов. Броди згоріла одна господарська загорода вартості 3.000 зол. Вогонь спричинили налії, що втікали до ліса. — У Ставчанях пов. Городок Василя Дідуха постріляв один з його крєвних. Справою занялася поліція.

— Скаженица у Брідшині. У Бродах і повіті, особливо в селах Берлин і Пеняки показались скаженица між псами. Староство видало відповідні зарядження.

— Недуга архієпископа Олексія. Волінський архієпископ Олексій, перебуваючи у Варшаві, захвуджав на салі кишки і знаходиться у клініці св. Йосифа. В дієцезії заступає його острожський єпископ Симон.

— Розпороли 3.251 кас. Центральна слідчої служби завадила статистику касових вломів у Польщі. Показується, що впродовж 10 років розпороли в Польщі 3.251 кас, із яких украли поверх 30 мільонів зол. У самій Варшаві розпороли в тім часі 397 кас. У варшавському слідчому уряді зареєстрованих 144 фахових касирів, з яких 36 проц. творять жидаї! Цікаве, що майже всі „фахівці“ мають також різні ремісничі фахи. Деякі були купцями, інші мали власні домів.

— Збирав гроші для жидівської делегації на похорон англійського короля. У Варшаві ходив по жидівських купцях жидийський особняк із „секретарем“ та збирав складки на подорож жидівської делегації на похорон англійського короля. Представлявся як представник сїоністичної організації та легітимувався посвідкою сїоністичної організації. Багато жидів давало гроші. Півніше виявилось, що то був ошуканець, який викликав смерть короля на свою користь. Цікаве, що він дуже добре говорив по жидівськи, а виявилось, що зветься Михайло Качмарський.

— Маєток Кінлінга. Англійський письменник Редіард Кінлінг, що помер недавно в надізі, залишив маєток вартості 750.000 фунтів стерлінгів або 19 і пів мільона зол. Є це найбільший маєток, якого доробився колинебудь письменник пером. Одна „Книга джунгалів“ приносила йому кругло 10 тисяч фунтів авторського гонорару річно.

— Душегубство в університеті. В Коломійському університеті москаль Віктор Куусов Куусов убив революційними кулями професорів Артура Рова та П'яцца Віберга, і рані д-р Владіміра Крофорда, а потім відібрав собі життя. Куусов мав 50 років й хоч мав скінчені

університетські студії в Росії, в Нью Йорку анкетувала в медичному осередку університетську роботу. Він був невдоволений з праці й думав, що його переслідують та погду у манію, що привела його до божественного вчинку.

— «Не можете добре писати, коли ви не робили нічого». Маргарета Файт, 44-літня жінка, 4-ти шестеро дітей, дістала нагороду в сумі 10.000 дол. від ньюйоркської книжкарні Дод, Міл і Ся. Вона живе в стейті Міссісіпі і приїхала до Нью Йорку, щоб дістати особисто нагороду за свій літературний твір, повість для «Пікторіал Рівю». Її аспітали, як вона могла написати твір, що вивержав критику і був признаний першим зпосеред 2.600 інших, які наспіли на конкурс, а при цьому має стільки родинних клопотів. «Правда, відповіла вона, що родина дала хлопоту, але зате дала й досвід і тему до писання. Ви не можете написати чогось, коли не мали методи чогось пережити, або нічого не робили». Пані Файт має покинутий університет в стейті Мені. Її нагороджена повість називається «Старе місто Ашбурн».

— Продовження людського життя на століття. Д-р Олекса Карел, біолог із Ракефелерівського Інституту для медичних дослідів, передбачує можливість продовження людського життя на цілі століття. Це станеться в той спосіб, що життя буде зберігати і людина буде нечепина. Щоб це осягнути, людину зможуть до медичного магазину на склад і там будуть тримати так довго, як хто цього забажає. Потім знов її розбудуть і зроблять діяльною і знов можуть спрятати так, як от перешовується музейні предмети. Відложити смерть можна двома способами: або висушити тканину, з якої збудоване людське тіло, або через відмолодження. Це останнє є складне і тому перша метода має кращі вигляди на здійснення. Продовження життя є на дорозі до здійснення через винахід штучного серця. Цей винахід оголосили недавно теж у Ракефелерівському Інституті. Його приписують славному Карлові Ліндбергові. Але, не звважаючи на можливості продовження життя, не можна усунути смерті, — сказав д-р Карел. Смерть мусить прийти і її не треба вважати нещастям. Навпаки, вона є благословенням. На необхідності смерті спираються наші установи, а нація живе тим, що одні покоління приходять на місце других. Смерть не допускає до передлюдення землі. Вона звільняє молоде покоління від тягару удержування старих людей. На відміт д-ра Карела збиралася така маса людей, що поліція мусіла припинити вступ до салі.

— Загроза для європейської цивілізації. Під таким наголовком появилася в Америці книжка д-ра Людвіга Фрайнда. Вона представляє європейську цивілізацію у всіх добах. Автор вважає, як ця цивілізація хититься до упадку не лише через останню світову війну, але і з інших причин. На випадок нової світової війни — каже він — цей нормальний процес розкладу, який тривав би десятиліття, сконцентрується на місяці та літ. Осередною точкою цілого того явища є те, що на місце релігії прийшла політика — пояснює Фрайнд. Всі держави ставлять ся до себе ворожо. Міжнародних угод нема, бо кожна держава має свою національну тактику. Теперішня Європа виконує лише середньовічні засади Маківеллія. Гітлер це вислід такої політики. Кожна нація має свого потенціального Гітлера, але на нього мусить прийти відповідна хвилина. Демократія мала нагоду вирятувати цивілізацію, але впертість Франції після війни зруйнувала цю нагоду. До європейських держав не можна зараховувати Росії. Вона азійська і протиевропейська. Білі запанували над Азією. Тепер Азія стає під впливом Японії і не боїться білих. Азія запанує всюди, бо Європа після самотубства не може прийти до себе».

— Поле з діамантами. В південній Африці біля Преторії, на полі сажиння Йонкерз знайшли діамант завбільшки тенісового м'яча і ваги 1,268 каратів. Тому два роки на тому самому полі знайшли також великий діамант, званий «діамантом Йонкерса». Посілістю швидкового селянина зацікавилися тепер великі капіталісти і хотять купити її за грубі гроші.

— Найцінніший дар для дослідника. В готелю Астор у Нью Йорку відбувся бенкет у честь адмірала Бирда, відомого дослідника південного бігуна. На бенкеті були визначні люди з науково-го та товаришського світа. Перед обідом президент американського музею природної історії, Трубі Девисон іменем комітету дав Бирдові лист капітана Роберта Ската, що написав його саме перед смертю коло південного бігуна в 1912 р. В листі написані такі слова: «Ми були на бігуні і тому можемо по лисарськи вмерти». Скат помер з голоду, бо не міг дійти до складу харчів. Бирд діставши лист, сказав: «Ще найбільш цін-

ний скарб, який я колинебудь дістаю». Лист був власністю адміра по сер Едгарі Спайрі, що фінансував Скатову експедицію.

— Вікіланський ордер. Абіссинський цар Гаїде Селассіє тому кільканадцять років підчас відвідин у Італійського короля одержав від нього високий ордер Акіолія, якого власники мають право називати Італійського короля своїм. Негусе до останніх днів виступав з тим орденом, аж нарешті прийшов до переконання, що це не в порядку і відослав його Італійському королю.

— Ринні вістки. В Білгороді панує весняна температура при 20 ст. Цельсія. — В Будапешті виконано смертний присуд на трьох бандитах, що напали були на банк і вбили три особи. — В північній Америці настали великі морози, що доходять до 20 ст. Ц. нижче зера. Багато осіб згинало від снігових іль морозу. — Як повідомляють з Моравської Острави, на Білому Хресті у захляних Бескидах згорів 3-поверховий готель вартості півтора мільона чеських корон. — Нідерландська королева іменувала світового шахового мистця Еве офіціром орденом Ораніє-Нассау.

— Справлення поминок. У вчорашньому числі «Діла» (ч. 16), в передовій статті п. наз. «Наша жидівська проблема», назвице передвоєнного українського поета жидівської народності, що знов під псевдонімом Гринько Кернеренко, перекручено на Херхеренко.

— Небезпечний клімат. Живемо в краю, де клімат нагадує соріле: розкоєні різноманітні недуги, яких початком є незначні простуди, кашель, хрипка і т. п. Коли за необхідню ті початкові скорини, можемо довести до важливіших недуг і тоді навіть знамениті профілактичні засоби не можуть. Отже доцільно усладонити осудливості, що передовсім тепер у зимовій порі треба оборонятися перед недуками. Велику поміч у такім випадку приносить алерговані на ший земній кулі оригінальні настільки Вальда. Чи це буде кашель, чи прикра хрипка, чи прояви небезпечної гриппи, всюдні оригінальні настільки Вальда приносять знамениту полєху. Великий абут настільком Вальда впливає на обидва цілі, отже кожен може їх купити в аптеках і дрогеріях.

3 кіна.

Кіно «ПАЛАС»: «КИТАЙСЬКІ МОРЯ».

Пригоди на англійському кораблі, що перевозить пасажирів і золото з Гон-Конгу до Англії. Капітан — пошній енергій молодий чоловік, що щораз більше втягається у життя моряка і стає свої нерви щораз суворішою дисципліною для інших, дурма, що сам не має деякі грішки супроти жіноцтва... на суходолі. Боротьба двох суперників за серце цього 100-відсоткового мужчини; з одного боку мандрівна птаха в неясним минулим, з другого англійський аристократка, що переплила тисячі миль, щоб віднайти свій ідеал із літ першої молодості. Серед пасажирів — тип темного купця, що є у змові з піратами; тип нещасливого козмишнього капітана, що хоче змити свою ганьбу якимсь героїзмом; одного журналіста, що поза горілкою світа не бачить, хоч виврава списувати свої подорожні враження. Дві-три могутні сцени, коли тайфун напирє на корабель і коли мильні хотять мужами добути від капітана тайну, де схован гроші. Трійка у головних ролях Кларк Гебл, Джон Гарльов і Волес Біррі передають ті типи, які найбільш їх темпераментів.

ДИВОГЛЯДИ.

ЗАПОВІТ НА ВЛАСНІЙ ШКІРІ.

Прийшла з Америки мода на татування. Люди з найкращої офери дають собі вирятувати на шкірі всякі прикраси, імена, символи. Підприємці, що тягнуть ански з цієї моди, збивають м'яетки. Один банкір з міста Ешвіл, у стейті Кароліна, хотів побити рекорд таких живих малюнків і кавав собі на шкірі витатувати свій заповіт. Цілими місяцями різьбив його останню волю на його члєках мистець у цьому ділі. Під заповітом мусів бути іде підписи двох свідків, щоб він був законно важний. Свідки були при цьому, як татування різьбив підписи на шкірі; був теж присутній суддя, щоб скріпити що останню волю урядово. Тепер старий чудак може бути певний, що ніхто вже не пофальшує йому його останньої волі.

200 МЕТРІВ МАКАРОНІВ ЗА 5 ХВИЛИН.

У Шікаго, місті славім гангстерами і багато дечим, живе італієць Кальдєріно Назаріно, який має славу найшвидкішого їдця макаронів. Він приїхав туди з Неаполі 20 літ тому і 5 літ тому при перегонах їдженія макаронів дістав першу нагороду. Ін і пив при цьому. За 5 хвилин він з'їв 200 метрів макаронів. За це дістав 100 доларів. Велика юрба прилядалася цієї штучі і бил браво. Тепер хоче Назаріно стрібувати ще по-шого рекорду.

Дописи.

ЗОЛОЧІВ.

Йордан у Золочеві. Традиційним звичем по бого- служенні у Воскресенській церкві вирушає в год. 11-й похід з процесією, духовництвом і масою вірних до кри- шії під «Замком». Акту посвячення води доконав о. павл. Юрик в асисті духовництва. На богослуженні і тлєас походу грали колекція соціалська оркестра (на- залі, Золочів дотепер не має церковного хору). У по- воді брав теж участь мідала воєнк греко-католицького вірху. Зате не було представників старинського хор- ту, які бувають мильома роками.

— СЯНІК.

Йордан у Сяноці. Торжествену Службу Богу віз- правив у нас апостольський адміністратор о. В. Масюк в асисті трьох священників. Після вирушє з церкві по- хід з процесією під проводом священників на ріку Ся, де акту посвячення доконав апостольський адміністратор. У поході взяли участь дві почесні компанії військ- й оркестра, яка вєсь час грала колядки. У богослужен- ні й поході взяли участь теж представники алади та на- си народу.

ПІДГАЄЧНИНА.

Нові читальні. Дня 5 і 12 січня п. р. відбулися ста- номі загальні збори читальні «Прогіт» ім. кв. Осмо- нисла в Угринові і в Доорішах у приватності делегатів філії «Прогіт» Осла Мухомєнє та Івана Дянькова. В Угринові вибрало головою Івана Кружиківського, у Доорішах Андрія Сербина.

Йордан у Підгайцях. Традиційний похід на Йордан у Підгайцях відбувся цього року дуже величаво. В по- ході під проводом трьох священників йшли церковні процесії з Підгайць Старого Міста, Галича, Сільки Під- гаєцького й Угринова. Співали колекції три хори, а сє- ме: з Підгайць під проводом мєра Е. Сєня, з Галича під проводом О. Мостового та з Угринова під проводом Іва- на Тоєнєна. Підчас свячення води молодь пустила коло 30 голубів з жоєто-блакитними стрижками, які кружляли над масою народу. На святі було понад 4.000 осіб.

Спорт.

ЛЕШЕТАРСЬКЕ СВЯТО ФІЛІ К. Л. К. В КОСМАЧІ.

Як щороку, так і цього року уладили Філія К. Л. К. в Космачі на Йордан в роковини смерті заслуженого трєтєво помершого на змаганнях, бувшого свого голо- ви бл. п. Андрія Кіфєна, лєшетарське свято. На це святе прибули делегати від Ради К. Л. К. у Львові спорт. ре- ферент Рибзєх Роман і Славєцький Богдан. Філія во- рохтинська під проводом Василька Мочерника з 16 чле- нами і берєзська Філія зі своїм головою Кузюком і 26 члєнами. На жалі, зпорожджені у великому числі інші фі- лії через брак світу не прибули.

Свято розпочалося в 10 год. прийняттям рейдіє. В год. 12. акрушила лєшетарі і громадєство Космача на- могли покійного Андрія. По молитві і зложєні мілья учасники рейду перейшли до читальні «Прогіт», де в год. 16. гимном К. Л. К. «На лєшетах мєв на крилах» розпочалась популєзна частина свята. Програму від- повили отєі точки: вступне слово Майдєнського Івана, хорові виступи соціалського хору з Печєніжєна під ди- ригєнтуєрєю п. Чємериса, вправи рушійними космацькими лімєт, декламції «Довбуша», «Камєняря» і «Хлібороб» та вправи топїрєми доросту Філії К. Л. К. в Берє- зєві. На закїчення акадємі відіграли місєвні гудуки на фєлах (сопїли) і трємбітах прогарні гудуцькі мє- зьолї. По акадємі відбулась спільний комерс.

Велику заслугу у алаштуванні цього величавого і влатного свята має голова Філії К. Л. К. у Ворохті п. Ва- сілько Мочерник, у Космачі п. Бобєк та одні з найєнер- гічєйших члєнів комацької Філії п. Гавришук.

Учасник.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ВІСНИК УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО КОН- ГРЕСУ. Видання неперіодичне. Ч. 1. Прага. Січень 1936. Стор. 20. формат 4°. Зміст: Від Редакції. — Великі роко- вини. — К. Мадєвич: Центральна Ідея Конгресу. — І. Мазєпа: Конгрес і міжнародна ситуація. — Н. Григорієв: Склад Національного Конгресу. — М. Славєцький: Нова база визвольної боротьби. — С. Русова: Національний Конгрес та українське жіноцтво. — В. Приходько: На які кошти збереться Конгрес. — Візгуки з прєси. — Львів- ська конференція українських політичних партій. — Дру- га конференція ПКТ-ту. — З діяльності львівського П. К. Т-ту. — З діяльності П. К. Т-ту за морозом. — Іє- струції та матеріали.

УКРАЇНСЬКИЙ САМОСТІЙНИК, часопис Союзу у- країнських провінціалних організацій (СУПО) в ЧСР. Рік II, ч. 1 (11). Ліберєць, січень 1936.

КООПЕРАТИВНА РОДИНА. Рік III, ч. 1 аз січня 1936.

НАШ СВИТОГЛЯД, науково-виховний журнал, від- ходить до другої намії під ред. Петєра Мерчєса і- Сєпєка. Рік I, ч. 4. з 12 січня 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення платити не відмовляю.

Театри

Великий Міський Театр.

П'ятниця, 24. I. год. 8. веч. Аб. 8. «Майор Варвара».
Субота, 25. I. год. 8. веч. Аб. 6. «Пригода в Гранд Готелю».
Неділя, 26. I. год. 3:30 попоз. Аб. 6. Виступ І. Кузьмичової «Пригода в Гранд Готелю»; год. 8. веч. Ам. 3. «Майор Варвара».

Понеділок, 27. I. год. 8. веч. Аб. 8. Нове представлення «Майор Варвара».
Вівторок, 28. I. год. 8. веч. Аб. 6. Виступ І. Кузьмичової «Пригода в Гранд Готелю».

Театр Рівноправностей.

П'ятниця, 24. I. год. 8. веч. Аб. 9. «Візьмемо леді Віндсмір» виступ Ірини Соляської.
Субота, 25. I. год. 8. веч. Аб. 8. «Візьмемо леді Віндсмір» виступ Ірини Соляської.

Неділя, 26. I. год. 8. веч. Аб. 9. Виступ Ірини Соляської «Візьмемо леді Віндсмір».
Понеділок, 27. I. год. 8. веч. Аб. 9. Виступ Ірини Соляської «Візьмемо леді Віндсмір».

Вівторок, 28. I. год. 8. веч. Аб. 9. Виступ Ірини Соляської «Візьмемо леді Віндсмір».

Кіна.

АПОЛЛО: «Додик на фронті» з Дим. Шехо.

АТЛАНТИК: «Боротьба з царем».

ВАНДА: «Звоніть», «Вірши актин».

ІРІЖИНА: «Іх Експедиції шофер».

КАСІНО: «Моя маленька» (відеоскоп комедія).

КОЛІСЕН: «У пошукуванні козання» та ревія.

КОРЕНІК: «Весілля ніч».

МАРУСЕНКА: «Замах у кассіні».

МІРАЖ: «Правда про козання», «Добра порожня».

МУЗА: «Вулиця шаліна».

НАКС: «Біла леді» й актуальності.

НАЛІС: «Китайські моря».

НАН: «Я вітаю» (Павло Муні).

РАА: «Дві сироти».

СВІГ: «Дві сироти».

СТІШЕВ: «Любовні занепади» і ревія.

ТЕНЧА: «Відеоскоп ніч» та додатки.

ТОН: «Пану».

ТІХА: «Людина, що продав голову» та ревія.

ХІМЕРА: «Бури над світом».

Закордонне радіо.

П'ятниця, 24. січня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Легка музика, 13.00 Співа (Майра бас), 17.30 Концерт квартету та солю, 19.15 «Вініні» опера Л. Альбера, Братислава (298,8) 19.30 Сопрано пар. пісні, гармонія, Прага (470,2) 17.15 Квартет г-дур Бетовена, 19.30 Нар. пісні, 20.30 «Ромео та Джульєтта» траг. Шекспіра, Париж (1645) 13.15, 18.30, 21.45 Концерт, Більгород (437,3) 16.10 Співа, Коно (1935) 19.30 «Казан Ігор» оп. Бородин, Берлін (356,7) 10.45 Весела музика, 20.10 «Аврора» оп. Г. Гофмана, 21.30 Проміна мн. Герінга, Кенігсверггаузен (1571) 18.00 Нюрнберська музика, 21.00 Улюблені увертюри, Кельн (455,9) 22.30 Сучасна музика, Ляйпциг (35,2) 16.30 Пісні Р. Штрауса «Едм. Ольмешевський барит.», 18.00 муз. академічної, вес. програма, Мінхен (405,4) 17.40 Сучасні композитори, 19.30 Пісони, 20.10 «Гарна Іванка» оп. Супе, 21.10 Вальштаттінська соната Бетовена, Будапешт (249,3) 12.00 Війська орх., 13.40 Скрипка, 17.00 Циг. музика, 18.30 Опера, Мільно (221,1) 21.00 Спінф. концерт, Рим (420,8) 13.10 Говр. концерт, 17.40 Концерт неаполіт. квартету, 22.00 Концерт зор.

Субота, 25. січня 1936.

Відень (506,8) 19.10 «Віденський вальс» муз. авд., 21.50 Карнавал у Відні, Братислава (298,8) 20.35 Весела муз. авд., Прага (470,2) 12.35 Легка музика, 22.30 «Ляно», музика, Париж (1645) 13.15 Легка музика, 21.00 Камер. музика, 21.45 «Казан Ігор» оп. Бородин, Більгород (437,3) 13.15, 18.30 Співа, Берлін (356,7) 15.30 Пісони, 19.00 Музика, 22.30 Танок і забави, Кенігсверггаузен (1571) 18.00 Музика, 18.00 пар. пісні й танки, 20.10 Улюблені оркестри, Кельн (455,9) 16.10 Весела попозудне, 19.00 Соната г-дур Бетовена, Мінхен (405,4) 17.50 Весела програма, 18.40 Пісні на

сопран, 19.00 Камер. музика, 20.10 Веселі вечір, Будапешт (249,3) 12.05, 21.35 Циг. музика, 12.30 Два форте, 19.01 Скрипка, 22.45 Оп. орх., Мільно (221,1) 11.30 Камер. концерт, 17.15 Танк. музика, 20.15 «Граф Люксембург» оп. Лягара, Рим (420,8) 13.10 Говр. концерт, 17.15 Квартет, 20.35 «Цирко де Вердерак» оп. Фр. Алафана.

Львівське радіо.

П'ятниця, 24. січня 1936.

6.30 Ранішня аудіяція, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Дня шкіль, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Мандрівка курортною країною — для дітей, 12.40 П. Чайковський: V. Симфонія, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. п., 15.15 Експорт, 15.20 Віржа, 15.30 М. Фог у своєму репертуарі, 16.00 Гутір-ка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 17.40 В архівній роботі, 17.15 Недруковані поезії Ад. Соїнського, 17.20 Вок. музика з гр. п., 17.30 Спорт. поради, 18.00 Французська музика з гр. п., 18.30 Програма срипика, 18.30 Суспільна хвилина, 18.45 Пісні в. Корнін-Шимановської (сопран) у супр. форте, 19.01 Похвала врогачі, 19.20 Реліг. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісти, 19.45 Сигнальний комунікат, 19.50 Як виповнити радіоанкету, 20.00 Спінф. концерт (орх., форте) у перерві в год. 20.30 веч. денник, із сучасної Польщі, 22.45 Танк. музика.

Субота, 25. січня 1936.

6.30 Ранішня аудіяція, 7.55 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Дня шкіль, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Огляд явищ, 12.25 Спінф. оркестра, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт бажаних, 13.30 Два фортепіано, 15.00 Як Ед. Ожешкова перевезла Гравіта, 15.15 Польська морська торгівля, 15.20 Віржа, 15.30 Легка музика з гр. п., 16.00 Мелодія фр. мови, 16.19 Ауд. дітей: Спінф. мажор. гостей, 16.45 Вес. Польща сонгас, 17.20 за танаі столиці: Мад. клопоти Геміди, 17.15 Новини з гр. п., 17.45 Світ наших акцій: Вібр, 17.50 Штати — місто, що живе легендою, 18.00 Концерт ружунського хору, 18.30 Ружунська нар. музика з гр. п., 18.40 Сильна перуна, 18.45 Легка музика з гр. п., 19.00 Найновіша архітектура Львова, 19.20 Реліг. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісти, 19.45 Сигнальний комунікат, 19.50 Актуальна гутір-ка, 20.00 Легка музика, 20.45 веч. денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Польська преса у закордоні, 21.30 Відеоскоп Гурської, 22.40 Танк. музика, орх.

Радіокутик.

КОМІСІЯ ДЛЯ БОРІТЬБИ З ПЕРЕШКОДАМИ У СПРИЯННІ

Сьогодні майже нема такої країни в Європі, де вчені правники не дійшли б до переконання, що охорона радіоелектричних від перешкод викликаних електричними апаратами, є необхідна та цілком можлива під технічним оглядом.

Майже всі європейські країни видали приписи і розпорядки, що регулюють провадження перешкод у сприянні.

У Польщі правні приписи не дають поки що виразної та незалежної охорони від перешкод для пошкоджених абонентів.

Щойно спеціальна Комісія, покликана Міністром Пошти і Телеграфів з участю представників «Польського Радіо» опрацювала проект приписів у цій справі. Цей проект тепер тепер розглядають урядові чинники і правдоподібно появиться в найближчому часі.

МУЗИЧНИЙ БІЛАНС ПОЛЬСЬКОГО РАДІО ЗА 1935 РІК.

Маха оркестра «Польського Радіо».

На самому початку минулого року організовано так зв. «Малу оркестру» «Польського Радіо», якій доручено легку музику. Трансмісії з каварень Варшави не задовольняли вимог Радіо, бо рівень тамтешніх оркестрів не вистачав для потреб мікрофону. Організація нової оркестри, проб, пертрукції — забрали багато часу. Сьогодні Мала Оркестра є вже організованою музичною групою, що по-цінують якслід не тільки краєні радіослухачі, але й закордонні, бо напр. Берлін кілька разів трансмітував легку музику у виконанні Малої Оркестри.

Симфонічна оркестра.

До жовтня 1935 року в Польському Радіо грала симфонічна оркестра Варшавської Філармонії. Досконала, заслужена довідою традицією вона не могла виконувати двох завдань водночас, тим більше, що програмові потреби Польського Радіо постійно зростають. Без огляду на великі труднощі та на суперечні голоси преси та публічної опінії, рішенням утворити власну оркестру прийняли в тій добрій вірі, що нікому не роблять шим критик, а Польське Радіо матиме оркестру, що працює виключно для радіослухачів.

Нова симфонічна оркестра показала в короткому часі стільки справності, що могла вже 8. грудня 1935 р. виступити в європейському концерті, що був трансмітований на 14 країн.

Склад симфонічної оркестри збільшено на 50 осіб. У той самий час, дбаючи про добрий звук симфонічної музики, переробили велику студию Польського Радіо, акустика якої тепер значно покращилася.

Регіональні симфонічні оркестри.

До дуже поважних позицій у бізнесі Музичного Відлду Польського Радіо в минулому році належать нові симфонічні оркестри у регіональних радіостанціях, а через те — побуджують інтенсивно музичне життя провінціальних осередків. Симфонічні концерти, трансмітовані всіма радіостанціями, дають змогу широкому загалові радіослухачів ознайомитися із станом музичної культури всіх частин країни.

Програма.

Програми минулого року обіймали музику всіх типів. Довелось почути симфонічні концерти зі студії та з Варшавської Філармонії; не бракувало й трансмісій закордоню, трансмісії опер та «Дя Скалі» з Варшавської Опери та із студії.

У відділі камеральної музики радіослухачі пізнали великий репертуар — починаючи від класичної музики, кіляючи на модерній. Ці аналій переважно зявлялися з цілком, як напр. — цілком квартетів Гайльма або Шопенівської аналій.

У відборі музичного репертуару та його відтворенні рівня наміри Польського Радіо не йшли тільки по дній кожно-разових заінтересувань слухачів, але намагалися поглибити музичальність суспільства та зацікавити його з найбільш вартісними творами.

Легка музика.

Багато дбайливості вимагав репертуар легкої музики. Ця парина — на вигляд легка — вимагав всеж великого накладу праці, уваги, зручного опрацювання та відповідної режисерії.

БІРЖА.

ГРОШІ

Дозвр у Львові у приватних оборотах 5.25—5.27.

Нім. марка 125—130, фр. франки 34.90 35.10, шв. франки 171.50—172.50, фунти стерлінги 26.10—26.15, австр. шіллінги 98.00—99.50, чеськ. кор. 19.00—20.00, руж. леї 26.00—28.00, італ. ліри 33.50—35.50.

Золото: Долари 9.02—9.07, Рублі 4.75—4.85, Фр. франки 34.40—34.85, Корони 36.20—36.60, Дукати 83.00—83.50; 1 грам золота 5.95.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.70; 1 гр. срібла 7—8 сот.

ЦІНИ «МАСЛОСОЮЗ».

«Маслосоюз» повідомляє, що в дні 23-го січня н. р. кооперативна платня за:

1 кг. масла десероного бляконого без опакування . . . 2.50 зод.

1 кг. масла десероного в бочках враз з опакуванням 2.54.50 .

1 кг. масла дес. експорт. враз з експортними опакуваннями дає зачет по . . . 3.60 .

1 х. молоко від 28. XII. 1935 . 0.14 .

1 х. сметанн . 0.75 .

1 х. мейц . 3.80 .

Тенденція на масло вдержана на мольдо і сметану слаба, на ящі знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 23. I. н. р. платять своїм доставцям за 1 м. живий ваги птиці, зьомо подіра птако-мисарні «М. С.» у Львові, (муд. Делерта ч. 4):

Кури жаоді без остріг І. кл. 1.15 . 2-а кл. 1.10 .

Кури з острогами товсті І. кл. 1.10 . 2-а кл. 1.05 .

Пантарки товсті І. кл. 1.30 . 2-а кл. 1.20 .

Товщені качки І. кл. 1.15 . 2-а кл. 1.10 .

Приймає дури, качки, і пантарки з обмеженою кількістю.

Ціною погодовану приймає по дешевій ціні.

Купув. в'язану пятавану куку, про-со, овес та чиній.

Приймає нових доставц.

КУПНО - ПРОДАЖА

Старинні меблі, кришталі, бронзи, образи, сичинки, продає оказійно та приймає в коміс. Кожисовий Склад, Собіського дванадцять. 1029 2-4

Добра льоната капіталу. Мурований дім, десять кімнат, кіоск, господарський будинок, сад, город, при найкращій музичній догоді умовних продажів. Близькі інформації у власника: Станіславів, Алей Уланів Креховецьких 5. 3-3

Флягелеві сорочки, брезентові ружавини, вітриля, найдешевше джерело: Вирбія «НАЛІКОМ» Гетманська 22, побіч Музею. 12/118

НАУКА

курс крою, моделювання, шиття — ранішній пополуудневий — починає: М. Козловська, Львів, Академічна 22, побіч Музею. 30/22 1-3

РІЖНІ

Золотничі роботи, Аляксандрівська Пасаж Гавсманна 3, переробляє, наприклад іскілку біжутерію соціально, дешево. 904 4-11

Дешева вирібня кап, фіранок і аляксичних ручних робіт, Пік, Ягальонська 11 а. 11/110 25-30

Нотаріат шукає копипетової сичи. Дясти до Адмін. «Діла» під «Нотаріат».

ОГОЛОШЕННЯ.

Важне для Управ Громад.

Значки для псів
Ковтки для худоби
Таблички на вози
доставчає

ФІРМА Андрій Берлінський
Львів, Шевченка 11. 1032 2-13

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавничству від 1. січня 1936 до почтової оплати і якісими можна купити в Адміністрації «Діло» Львів, Ринков 10. Для провінцій вика-ємо за післяплатою.

Цінник друку:
Zawładomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza 1 пр. 6 сот.

Książka rozsyłkowa 1 пр. 6 сот.

на 450 урядів, опрацьована зод. 2.50

на 960 урядів зод. 5.—

КОМПЛЕТИ КУХОННИХ НАЧИНЬ

по оказійних цінах поручає фірма

Андрій Берлінський

Львів, Собіського 9. 1032 1-1

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

міс. одношпальтний або його місце в руб-рині оголошень	зод. 0.35	Дрібні оголошення від слова:		зод. 0.15	Остання сторінка 1/1	зод. 180—
		матримоніальні і приват. кореспонденція по купно, продаж, винайм і т. п.	шукаючи праці			
одношпальтний в тексті і новинах на першій сторінці	0.60			0.10	1/2	250—
	0.60			0.07	1/4	130—
		слова товстим друком подвійно.			1/8	70—